

[Maisted]

bliver vedligeholdt? Hvordan vil man sikre sig, at der ikke bliver tale om salg af produktionsapparatet f. eks. for at investere pengene i overmedejer hr. finansministerens statspapiere, som han har så god brug for til at dække underskuddet på de offentlige budgetter? Og hvordan vil man sikre sig, at der ikke er fornuftige mennesker, der begynder at flytte deres kapital ved salg af produktionsapparatet ud af landet?

Den nye kapital vil også mangle ved et sådant forslag, for der er jo ingen mennesker med en smule sund fornuft, der begynder at investere i det danske produktionsapparat, i danske virksomheder, når de forlods kender denne plan. Det må dog være for meget for langt selv af socialdemokrater at tro, at der findes så naive mennesker.

Hvordan vil det så gå på lang sigt, når disse nye kapitalister og nye medejere opdager, at der er en række medejerkollegaer ansat i de uproduktive erhverv, som faktisk har langt større fordele end dem, der slæber for dem, og som har langt større formuer, som de får udbetalt f. eks. i form af tjenestemandspensioner? Forventer man virkelig, at disse mennesker, som man ganske vist vil gøre til medejere, skal finde sig i en sådan slavetilværelse, hvor de blot skal slæbe sammen til nogle overmedejere?

Det beklagelige ved denne udvikling er, at der er borligelige, liberale partier i denne sal, der har været med til denne udvikling og har givet tilsagn med eller uden vidende til en begyndelse ved hjælp af den dyrtidsfond, vi hørte omtalt før, og som hr. Christophersen kaldte fondssocialisme. Arbejdsministeren brød sig ikke meget om det udtryk; det skulle måske hedde centralkomité-socialisme? Det er i hvert fald en variation over det samme tema.

Når vi nu ved, at dette her bliver til skade for den enkelte, hvilke løsningsmodeller er der så? Jo, der er den simple, at man går ind for frihed, at man går ind for frivillige ordninger, at man vittelig tiltror borgere i dette land evnen til at placere deres surt erhvervede lønindkomster på den måde, de selv finder mest fornuftig, enten ved at købe sig et hus, et sommerhus – og det kommer muligvis ikke til at ligge ved Sortehavet – eller på anden måde, f. eks. over investeringsfirmaer eller banker.

Den eneste måde, man kan løse dette lands problemer på, er at begynde med frihed og frivillighed og så f. eks. fjerne skat på arbejde, så folk gider bestille noget igen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette forslag er jo fremkommet på baggrund af det største lønran i moderne tid, og regeringen lægger heller ikke skjul på, at dette forslag skal ses i en nøje sammenhæng med indkomstpolitikken. Alene af den grund ser vi med den største skepsis på forslaget.

Når SF ellers har givet udtryk for stor sympati for en form for virksomhedsdemokrati – som vi nu foretrækker at kalde det – har det aldrig været tænkt som en ordning, lønmodtagerne skulle have som betaling for løntilbageholdenhed.

Må jeg så med det samme ramme en pæl igennem den fejlagtige opfattelse, som nogle har herinde, at dette her skulle have noget med socialisme at gøre. I dette forslag er der tale om, at lønmodtagerne skal have en andel, der svarer til 10 pct. af en virksomheds overskud. Der vil stadig væk være 9 gange så meget til dem, der i dag render med de 100 pct. Må jeg sige til regeringen, der i forbindelse med hele kriselovgivningen påstår, at dette forslag skal skabe balance, at 10 til 100 er en sær form for balance, men begrebsforvirringen er jo efterhånden stor herinde.

Principielt er der mange ting i forslaget, der tiltaler os i SF, og vi skal da heller ikke undlade at bemærke, at forslaget bærer præg af en vis imødekommenhed over for SF, men desværre ikke nok. F. eks. er tanken om en decentralt valgt ledelse af fællesfonden et vigtigt punkt, for vi ønsker ikke toppen i LO i den ledelse, når vi engang skal have en fond, og uden denne fond ender det hele i en form for småkapitalisme, som vi ikke anser for et gode.

Vi ser med sympati på punkt 8 og 9, men ønsker i øvrigt en præcisering af disse punkter.

Af mangler skal jeg blot nævne den væsentligste: skal dette forslag forstås som en reform, må der nødvendigvis sættes ind med en anfægtelse af ledelsesretten, altså retten til at lede og fordele arbejdet, den daglige ledelse af virksomhederne og lønmodtagernes indflydelse på sikkerhed, miljø og produktion. Det er overhovedet ikke med i dette for-